

[Jensen-Broby.]

man helt ophævede Loven, vilde det være til Glæde for en Del erhvervsdrivende. Jeg tror saamænd ikke, det vilde anfægte dem saa forfærdelig meget, de kan nærmest være ligeglade, hvilken Kommune der faar Skatten, de er under alle Omstændigheder sikre paa at komme af med den; at det naturligvis kan have en vis Interesse for dem, at den Kommune, der har Udgifterne, ogsaa bliver den, der faar Skatten, er en Sag for sig.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kai Jensen, vil jeg gerne takke, fordi han sagde, at han var enig med mig i, at det vilde være rigtigt at komme af med Erhvervsskatten. Men det ærede Medlem var forbavset over, at Venstre ikke havde gennemført Forslaget, medens det havde Regeringen. Man kan godt sige, at vi kunde have prøvet paa det dengang, men vi har den samme Konstellation af Partier, saa hvis Partierne har den samme Opfattelse, som de havde, medens Venstres Regering sad, skulde vi nok kunde gennemføre Forslaget nu. Navnlig vilde jeg tro, at det ærede Medlem Hr. Kai Jensen, hvis vi faar Forslaget til Afstemning her i Salen, vil være villig til at stemme for, at Erhvervsskatten helt bortfalder, for det falder nøje i Traad med de Resolutioner, som han som Formand for Sammenslutningen af Kommuner med bymæssig Bebyggelse har faaet vedtaget den ene Gang efter den anden. Jeg kan derfor ikke tænke mig andet, end at det ærede Medlem vil være glad, hvis vi kan gennemføre Forslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft vil jeg gerne sige det samme: hvis de Partier kan staa sammen, som stod sammen, da Venstre havde Regeringen, er der det samme Flertal nu som dengang, og saa kan vi lige saa godt gennemføre det nu.

Det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen gjorde opmærksom paa Tallene, men den Ændring, som blev gennemført paa radikal Foranledning i 1946, og som altsaa for Københavns Vedkommende har bragt Antallet af Personer, som kommer ind under Erhvervsbeskatningen, betydeligt ned, har ikke bragt Beløbet ned, og de samme Erfaringer har jeg ogsaa gjort i vor egen Kommune. Medens vi kunde nøjes med 1,1 Mill. Kr. i Erhvervsskat for Aaret før Ændringen, er vi i Aar kommet op paa 1,5 Mill. Kr. Det er altsaa ikke gaaet ned for vort Vedkommende.

Jeg vil endnu en Gang takke for den velvillige Behandling. Jeg tror, at vi i

det Udvalg, som jeg forstaaer vil blive nedsat, maa kunne tale os til Rette. Kan vi ikke naa at faa slettet Erhvervsskatten helt, haaber jeg paa, at vi kan enes om og faa Ministerens Samtykke til en klækkelig Forhøjelse af Grænserne, saaledes at vi faar gennemført en Forenkling og kan slette en Masse af dem, der nu er Erhvervsskatteydere.

Carsten Raft: Vi kan dog godt være enige om, at det er naturligt, at et Parti, medens det sidder med Regeringen, fremsætter de Lovforslag, som det ønsker gennemført, og ikke gemmer dem tilbagefter; det er det mest praktiske og nemmeste.

Det var nok værd i Udvalget at undersøge, om de Grunde, der efter Ministerens Udtalelser var bestemmende i sin Tid, er lige saa gyldige i Dag. Hvad angaar Skattelyet, som var en af de Motiveringer, der var fremherskende i den højtærede Ministers Argumentation — og man maa her tage Ejendomsskatten og Amtsskatten med i Betragtning —, saa var det nok værd at undersøge, om det virkelig er et Skattely i Øjeblikket at flytte ud, og i bekræftende Fald, i hvor mange Kommuner dette er Tilfældet. Men det er netop den Slags Ting, vi har et Udvalg til at undersøge, og det var rart at faa konstateret, i hvilken Grad Ministerens Ord her viser sig rigtige.

Jeg er selvfølgelig ogsaa glad for Forhøjelsen, men jeg synes ikke, den Forhøjelse, Ministeren stillede i Udsigt, var tilfredsstillende. Det er end ikke en à jour-Føring i Forhold til Pengenes Værdiforømindskelse siden da. En Forhøjelse fra 2 000 til 3 000 Kr. er absolut ikke nogen à jour-Føring i Forhold til 1937. En à jour-Føring maa da være det mindste til at skabe Rimelighed, og jeg mener, man bør gaa saa højt som muligt, ogsaa for at forenkle Administrationen.

Jeg har ikke villet sige noget grimt om Skattekommissionen, men det er jo et Abracadabra hos alle Finansministre efterhaanden — det er som i et af Tusind og een Nats Eventyr, hvor det fortælles, at naar man udtaler en bestemt Remse, staaer alt stille —, det er ligegyldigt, hvad man rører ved af finansielle Ting: naar der er noget, som ikke passer Finansministeren, saa siger han: Skattekommissionen! Det har Finansministrene sagt i 11 Aar, og det kan blive lidt trivielt i Længden. Jeg har kun hørt en tilfredsstillende Udtalelse af en tidligere Finansminister, nemlig det nuværende ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, der sagde: Hvis ikke Skatte-